



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **Ing. J. K.**, zastoupeného JUDr. Bedri Tomáškem, advokátem se sídlem v Kolíně IV., Politických vězňů 27, za účasti **Finančního ředitelství v Praze**, se sídlem v Praze 2, Žitná 12, v řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2005, č. j. 8 Ca 69/2003 – 112,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného usnesení městského soudu, kterým mu soud nepřiznal osvobození od soudních poplatků a kterým zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení, neboť stěžovatel nesplnil zákonné předpoklady pro toto osvobození a tedy ani pro ustanovení zástupce.

Jako právní důvod kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že městský soud v podstatě správně zjistil jeho majetkové, výdělkové, osobní a rodinné poměry, ale vyvodil z nich nesprávné závěry. Je pravdou, že stěžovatel v minulosti dosahoval poměrně vysokého obrátu, v současné době však své podnikání utlumil a hodlá podat návrh na konkurz s tím, že mu byl přiznán starobní důchod ve výši 8060 Kč. Majetek vložený do podnikání, stejně jako zisky z podnikání, má v důsledku nařízení soudní exekuce obstaveny, je vysoce předlužen. Dále uvedl, že soudu doložil fotokopii usnesení Okresního soudu v Kolíně ze dne 18. 12. 2002, č. j. NcE 830/2002-6, a fotokopii směnečného platebního rozkazu Krajského obchodního soudu v Praze ze dne 12. 4. 2000, č. j. Sm 1056/2000-8. Podotkl,

že dále vede souběžná soudní řízení, proto pro něj poplatek 2000 Kč nepředstavuje zanedbatelnou částku. Nemůže požadovat, aby se na těchto nákladech podílela manželka, když z jejího příjmu jsou hrazeny potřeby rodiny a syna, když již v roce 1995 uzavřeli dohodu o vypořádání BSM. Stěžovatel se proto domnívá, že splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků, proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí městského soudu. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Správní orgán se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené usnesení soudu z důvodů v této stížnosti uplatněných a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ust. § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

Zásadní stížní námitkou stěžovatele je jeho nesouhlas s posouzením otázky, zda-li splnil podmínky pro přiznání nároku na osvobození od soudních poplatků tak, jak ji zhodnotil městský soud. Proto Nejvyšší správní soud zhodnotil obsah spisu Městského soudu v Praze, když zjistil, že dne 21. 9. 2005 byla tomuto soudu doručena žádost stěžovatele „o osvobození od soudních poplatků a ustanovení právního zástupce z důvodů finančních“. V tomto podání stěžovatel uvedl, že jediným příjmem rodiny je příjem manželky ve výši 19 000 Kč čistého měsíčně. Z podnikání, které je ztrátové, má stěžovatel minimální příjmy. Jeho veškerý majetek je předlužen. Současně doložil kopii přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2004. Soud mu poté zaslal Potvrzení o osobních a majetkových poměrech, když tento přípis byl doručen stěžovateli opakovaně, a to dne 10. 10. 2005 a 21. 11. 2005. Stěžovatel však toto vyplněné potvrzení soudu nezaslal.

S ohledem na danou skutkovou situaci a na skutečnost, že dle s. ř. s. prokazuje nárok na přiznání osvobození od soudních poplatků stěžovatel, Nejvyšší správní soud konstatuje, že městský soud nepochybil, když osvobození stěžovateli nepřiznal. Z podání stěžovatele totiž vyplynulo, že jeho manželka má čistý měsíční příjem 19 000 Kč a dále, že stěžovatel má ze svého podnikání určité příjmy. Soud dále konstatuje, že samotné daňové přiznání nemůže bez dalšího prokazovat všechny osobní a majetkové poměry stěžovatele, neboť v řízení dle ust. § 36 odst. 3 s. ř. s. je nutno zohlednit celkovou situaci stěžovatele, nikoliv jen příjem podléhající dani z příjmů za zdaňovací období roku 2004. Nejvyššímu správnímu soudu je rovněž známo, že stěžovatel již v minulosti žádal ve stejné věci rovněž osvobození od soudních poplatků, které dokládal jistými podklady; vzhledem k okolnosti, že se však jednalo o žádost z roku 2003, nemohl soud k těmto údajům přihlídnout, a to pro jejich neaktuálnost.

K poukazu stěžovatele na probíhající exekuční řízení a na dohodu o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů se Nejvyšší správní soud s ohledem na ust. § 109 odst. 4 s. ř. s. nevyjádřil pro jeho novost.

Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že městský soud nepochybil, když rozhodl tak, že nárok na osvobození od soudních poplatků stěžovateli nepřiznal, proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl bez jednání postupem dle § 109 odst. 1 cit. zákona, dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

Stěžovatel požádal soud, aby přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Nejvyšší správní soud o této žádosti nerozhodl, neboť ve věci bylo rozhodnuto bezprostředně po obdržení všech podkladů důležitých pro rozhodnutí a po nezbytných procesních úkonech.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Správní orgán nárok na náhradu nákladů řízení nevzněl, proto mu ho soud nepřiznal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2006

JUDr. Radan Malík
předseda senátu